

§. 370. Jjob ütles se päle: Agga miiks
pärrast jäwad Dälad Ellusse? Nemmad
sawad wannaks, ja sawad wäggeraks
Barrandusse polest; nende Lapsed on nen-
de nähhes kinnitud nende iures, ja nende
Sugguwõssa on nende Silma ees: Nen-
de Majadel on Rahho Hirno eest, ja Jum-
mala Bits ei käi nende peäl; nemmad on
rõõmsad, ja kullutawad ommad Päwad
Dnnega, ja ütlewad Jummalale: tagga-
ne meitest ärra, sest sinno Teede Tundmin-
ne ei olle meie Mele pärrast; mis on se kei-
gewäggeram, et meie peame tedda tenima,
ja mis Kasso on meil, et meie Palwega
temma pole kippume! Misugguste Dälatte
Nouud on minnust kaugel ärra olnud, sest
nende hukatus tulleb nende peäle, ja paljo
Wallo jaggab Jummal neile omma Wih-
ha sees. Ja peälegi se, kes kurri, sedda
hoitakse Hukatusse Päwani, ja tedda we-
takse ärra wägga hirmsa Wihha Päwal.

§. 371.

§. 371. Eliwas, Temani Mees, was-
tas jälle ueste (S. 364.) omma korra:
kas Jummal ees peaks ükski kolbama ses
pärrast et ta ommast Melest kolbab kui
moistlik Mees? Ons sel Keigewäggera-
mal sest hea Meel, et sa tahhad õige olla
ja so Teed ilmalaitmatta? Eks sinno Kur-
just ep olle paljo, ja sinno üllekohto Wis-
del polle Dtsa peäl; sest sa olled omma
Wendade Käest ilmaaego Panti wõtnud,
ja nende Rided Seljast ärrawõtnud, kes
allasti olli: Wet ep olle sa annud jua sel-
lele, kes wässinud olli, ja Leiba olled sa
keelnud Nahiatsese. Lessed Naesed olled sa
lastnud tühjalt ärraminna, ja waeste Las-
tele polle sa Armo heitnud. Sepärrast on
Hirm sind nüüd äkkitselt ärraahmatand, ja
otse Hult Wet on sind katnud. Kas sa
tahhad weel sedda wanna Teed hoida, mis
tühjast Innimesed on käinud, kes Jum-
malale ütlesid: Taggane meitest ärra, ja:

(9

mis